

Zitting 1979–1980 Nr. 117a

15 937

Wijziging van de Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) en de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99 inzake heffingen)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIES VOOR VOLKS-GEZONDHEID EN MILIEUHYGIËNE EN VOOR FINANCIËN¹

Vastgesteld 2 september 1980

Algemeen gaf men te kennen zich te willen voorbehouden bij de openbare beraadslaging op verschillende met dit wetsontwerp samenhangende onderwerpen in te gaan, ook al zijn die niet in dit verslag te berde gebracht.

De leden van de fractie van het C.D.A. hadden bezwaar tegen het incidenteel karakter van deze voorgenomen wetswijzigingen, omdat zij in feite alleen maar gericht zijn op een autowrakkenheffing en een heffing op de motorbrandstof ter financiering van de saneringsprogramma's van geluidhinderzones langs de wegen. Zij hadden liever gezien, dat het gehele complex van milieuheffingen in de respectieve wetten was opgenomen, waardoor een algemene benadering van de heffingsproblematiek – in relatie tot de belastingheffing en verzwaren van de druk op verschillende maatschappelijke sectoren – duidelijker was geworden en beter had kunnen worden afgewogen.

De bewindsman suggereert slechts simpele technische uitvoeringen, maar zowel staatsrechtelijk als fiscaalrechtelijk roept hij grote vraagstukken op. Ook al heeft de Tweede Kamer dan via een noodrem-amendement de mogelijkheid geschapen de heffingen bij wet te regelen, indien een vijfde van de Eerste of de Tweede Kamer der Staten-Generaal dit wenst. Niettemin blijven de vragen open, of in eerste instantie aan de Minister kan worden overgelaten zowel de hoogte ter zake als de wijziging van heffingen en/of de wijze, waarop hij deze middelen gaat gebruiken om maatregelen te kunnen financieren, wel een juiste weg is. Het moet een teken aan de wand zijn, dat juist op dit punt van het milieubeleid dit ontwerp van wet niet de steun heeft gekregen in de Tweede Kamer van de P.v.d.A. en de P.P.R. Voorts had het deze leden verbaasd, dat de Minister tijdens de mondelinge behandeling op 3 en 4 juni in de Tweede Kamer het principe «de vervuiler betaalt» over boord gooide en het nieuwe principe «de veroorzaker betaalt» invoerde.

Ten slotte vroegen deze leden zich af, of de belastingdruk op de brandstof en op het gebruik van de auto niet al tot ernstige economische repercussies aanleiding zal geven, wanneer telkens opnieuw de auto het trekpaard niet alleen van algemene middelen, maar ook van specifieke milieuwetgeving moet worden. Zij achtten de grens van het economisch haalbare en het fiscaal toelaatbare reeds min of meer bereikt.

¹ Samenstelling:

Volksgesondheid en Milieuhygiëne

Lamberts (PvdA), Versloot (PvdA), Voorzitter, Kreutzkamp-Schotel (CDA), Eijsink (CDA), De Jong (VVD), Veen (VVD), Trip (PPR), Kremer (CPN), Meuleman (SGP), Van der Jagt (GPV), Vogt (PSP), Maris (–).

Financiën

Zoon (PvdA), Simons (PvdA), Terwindt (CDA), voorzitter, Christiaanse (CDA), Van Tets (VVD), Veen (VVD), Van Kleef (PPR), Kremer (CPN), Meuleman (SGP), Van der Jagt (GPV), Vogt (PSP), Maris (–).

De leden van de fractie van de V.V.D. vroegen in verband met dit laatste, of de Regering wil bevorderen, dat de heffing niet eerder wordt ingevoerd dan tegelijk met een te verwachten verlaging van de benzineprijs; dit om psychologische redenen.

De Voorzitter van de vaste Commissie voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Versloot

De Voorzitter van de vaste Commissie voor Financiën,
Terwindt

De Griffier der commissies,
Ploos van Amstel